

Ohnisko

mesačník Evanjelické cirkvi metodické
október 2010 - roč. XIX (XX)

Tajomstvo a Tvoj život s Kristom

Ezd 9,13-15 R 8,19-27

Niektorí z kresťanov druhého storočia sa dostali v rozvíjaní myšlienky tajomstva Božích vecí tak ďaleko, že určité veci z učenia o Bohu začali chrániť pred svetom, aby nedošlo k jeho „znehodnoteniu“ profánnymi myšlienkami a odovzdávali ich iba „zasväteným“ kresťanom (gnostici). Kresťanstvo také praktiky odmietlo. Rozhodujúce je svedectvo svätého Písma, Biblie.

Starý zákon za najväčšie tajomstvo pokladá to, že Hospodin koná inakšie, ako by človek predpokladal. Podľa Ezdráša veľkým tajomstvom Božej lásky je, že súdy a tresty možno vnímať ako prejavy vernej Božej lásky. Boh nikdy netrestal ľud Starej zmluvy tak tvrdo, ako si to naozaj zasluhoval: (15b) „Hľa, pred Tvojou tvárou sme so svojím previnením, hoci pre takú vec nemožno obstáť pred Tebou.“

V Novom zákone sa slovo tajomstvo spája s evanjeliom. Pán Ježiš povedal učeníkom: Vám je dané znáť tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im to nie je dané (Mt 13,11). Ap. Pavol chce, aby sa srdia Laodicejských upevnili k porozumeniu Božieho tajomstva, Kristovi, v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti (Kol 2,2). Apoštol zároveň však Timoteovi píše, že diakoni tajomstvo viery nech zachovávajú v čistom svedomí (1Tm 3,9) a píše tiež do Korintu tajomstvo, že všetci neumrieme, ale všetci sa premeníme, razom, ihneď, len čo zaznie hlas poslednej trúby (1K 15,51).

Všetky zjavené pravdy sú tajomstvom. Trojjediný Boh, Boh-Stvoriteľ, Boh, ktorý sa zjavil v Kristovi, Boh Duch Svätý, ktorý je prítomný medzi nami, je tajomstvo a to aj s tým, čo zjavne pri nás vykonal. Naša skúsenosť viery je tajomstvo. Živá viera, posvätený život a ovocie, ktoré veriaci prinášajú, sú prejavom tajomstva viery. Rovnako aj prejavy života cirkvi, zboru – kerygma (zvestovanie), koinonia (spoločenstvo) a diakonia (služba, pomoc z viery) sú v svojej podstate tajomstvom.

A tu niekde je ťažkosť. Racionalisticky založení ľudia nemajú miesto pre tajomstvo. Namietajú, že tajomstvo degraduje, poníža rozum. Ich obľúbený argument je, že neexistuje žiadny vzťah medzi tým, čo je rozumu dostupné a nedostupné, z čoho vyvodzujú záver, že to, čo je tajomné, odporuje

rozumu. Je to bludná, klamlivá argumentácia, pretože ohraňuje nezrozumiteľnosť nepochopiteľnosťou, nadradenosť rozumu protirečením. My, samozrejme, nemôžeme ovládnuť vnútornú podstatu tajomnej pravdy, tajomstva, ale môžeme, sme schopní túto tajomnú pravdu, tajomstvo, vyjadriť analógiami.

Božie tajomstvo preto pre nás nemá nič spoločné s obskúrnymi, pochybnými a temnými vecami okultizmu. Presne naopak: Božie tajomstvo sa týka vecí, ktoré môžeme jasne označiť (je to Kristus sám), definovať (je to Božia spasiteľná vôľa) a dokonca aj realizovať (je to nový život).

To najväčšie tajomstvo je, že život s Kristom nie je nové náboženstvo, ale nový život. A byť s Kristom a žiť nový život súčasne znamená počiatok večného života. V Kristovi sa nám večný život otvoril, my sme doň vstúpili a životom ideme v svetle svetlu v ústrety. A to je presne to, na čo sme na svete (R 8,19-27). Spojivom časnosti a večnosti je láska. Preto je pre nás absolútne nutné, aby sme sa navzájom mali radi Kristovou láskou a navzájom si túto lásku aj prejavovali. Táto láska vytvára dokonalú jednotu (J 17,23), je našou odpoveďou na Božiu lásku k nám, ľuďom.

Pavel Procházka

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 5 - Princípy evanjelizácie v cirkvi, 4. časť

Evanjelizácia v cirkvi musí byť citlivá k osobnosti

V súčasnosti je mnoho druhov „ukazovateľov“ a teórií čo sa týka definovania typov osobností, ako sú Enneagram a Situacionizmus (ktorého stúpencom je Walter Mischel). Katherine Briggs a jej dcéra vyvinuli ukazovateľ s anglickým názvom: „The Myers-Briggs Type“.

Briggsovú fascinovali podobnosti a odlišnosti medzi ľuďmi a začala rozvíjať zoznam charakteristík. Krátko po druhej svetovej vojne zistila, že psychológ Carl Jung vyvinul podobný systém, takže prijala jeho „typológiu.“ Jungovo prvoradé delenie bolo na extrovertov a introvertov. Povedal, že extroverti sa radšej sústreďujú na vonkajší svet ľudí a vecí a nabierajú z neho energiu. Introverti sa zameriavajú skôr na vnútorný svet ideí a prístupov a svoju energiu čerpajú odtiaľ. Takýto typ analýzy dáva veľký zmysel. Všetci poznáme ľudí, ktorí sú viac temperamentní a spoločenski alebo takých, ktorí sú tichší a zdržanlivejší. Avšak toto je len začiatok ukazovateľa „Myers-Briggs“.

Pred nedávnom som šiel na trojdenný Mayers-Briggs kurz a zistil som, že je veľmi podnetný. Tútor viedol prostredníctvom prednášok a dotazníkov desiatich z nás, skúmateľov vnútra, dvomi cestami vnímania (vycítiť a intuitívne spoznať), dvomi cestami rozhodovania (rozmyšľanie a cítenie) a dvomi cestami života (posudzovanie

a uvedomenie), až kým väčšina z nás v skupine jasne nevidela, aký „typ“ nás najviac vystihuje. Keď som začal objavovať jasné opisy svojho charakteru, uľavilo sa mi. Vďaka tomu som rozpoznal, kde sú moje slabosti a prečo som si vybral do tímu toľko ľudí, ktorí sú schopnejší v organizácii drobností a robia logické rozhodnutia. Sú tam, aby doplnili moje slabosti.

Ako však kurz pokračoval, začal som si uvedomovať evidentný dopad, aký má toto rozdelenie na evanjelizačné ťaženia cirkvi. Komu napríklad mnohé zbory udeľujú funkciu človeka, ktorý pri dverách v zbore víta prichádzajúcich? Najviac extrovertnému členovi zboru! Ale ako sa potom cítia introverti, ktorí po prvýkrát prídu do takého zboru? Navždy ich to vystraší! Introvert by skôr, než osobné privítanie, uprednostnil vývesnú informačnú nástenku, priestor pre osobné privítanie na nej a možnosť stretnúť ľudí neodstrašujúcim spôsobom v tempe, aké si sám udá.

Potom som začal uvažovať nad rôznymi štýlmi cirkevnej evanjelizácie, na ktorých som sa v posledných rokoch zúčastnil a ako niektoré z nich museli byť odstrašujúce pre ľudí s rôznymi osobnostnými typmi. Ako „cestujúci evanjelista“ s dvadsaťročnými skúsenosťami teraz jasne vidím, že mnohé spôsoby evanjelizácie, na ktorých som sa podieľal, boli zamerané zrejme viac na extrovertov ako som ja, evanjelizácia medzi introvertmi bola nedostačujúca.

Myers-Briggs je iba teória a zachádza do krajností, ale som si istý, že je to teória,

ktorá by mohla preraziť. Pripomína nám totiž jeden dôležitý fakt v cirkevnom živote, a to, že ľudia sú rôzni. Ak používame nesprávne spôsoby evanjelizácie pri nesprávnych ľuďoch, môžeme sa od nich odčudziť alebo im uškodiť. Futbalový štadión a príležitosť postaviť sa pred 50 000 publikum sa niekomu môže páčiť, avšak iného vyľakať k smrti. Nenásilný, priateľský Alfa kurz, ktorý naplňuje potreby niektorých ľudí, môže byť pre iných strašným utrpením. Potrebujeme sa naučiť, ako sa priblížiť k rozličným ľuďom rôznymi spôsobmi tak, ako to robil Ježiš.

Avšak jedna vec je istá – **On nás volá, aby sme ho nasledovali, bez ohľadu na to, akým typom osobnosti sme.**

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Dni stanovvej misie v Michalovciach

Milí čitatelia Ohniska, chcela by som vám týmto článkom odovzdať svedectvo dní, ktoré naplnili náš zbor, novým bojom o stratené duše.

V dňoch 11. - 15. 8. 2010 k nám zavítal autobus plný hier a aktivít pre najmenších.

Ráno o 10.00 sme začínali hrami, ktoré trvali celé 2 hodiny. Pre horúčavy, sme si dali potom prestávku a o 16.30, nasledoval čas PÁRTY /jablková, indiánska/. Bolo úžasné sledovať, čo sa deti naučia pre gumové cukríky, ako výborne vedia hádať čínske hádanky a múdro a hlavne úprimne odpovedať na otázky.

Večerný čas sme v stane venovali dospelym.

Dotkli sme sa tém:

Magický rok 2012 /Mgr. P. Kocev/
Veda a Biblia /Ing. J. Bán/

Cez tieto dni sme zistili, že na našej ulici žijú aj susedia, ktorí sú ochotní pomôcť v núdzi, že matky s deťmi sú úžasnuté, ako ich dieťa nemusí skakať v bytovke, ale v hrade a zadarmo, ako babičky s vnúčatami trávia svoj čas v stane a svojím spôsobom hovoria vnúčatám o Bohu, ale aj akých ochotných stanových spáčov máme k dispozícii, tiež rozkladačov trampolíny a výborných upratovačov.

Pán nám daroval pár dní, kedy sme mohli ukázať svetu, že cirkev je tu pre ľudí. Myslím, že to bol pre nás požehnaný čas.

Vyšli sme v ústrety svetu a svet, pozoroval...rozmyšľal... a prišiel.

Týmto chcem poďakovať všetkým, ktorí sa z ochotného srdca: modlili - prišli - zvestovali - a zapojili všetko, čo im Pán daroval.

...a ak vám ostane čas, môžete myslieť na tieto osoby: pani Sylviu so synčekom Gabkom, slečnu Miriam, sestry Mariannu a Kvetku, pána Ľuboša s manželkou, pána Steina s 3 deťmi, chlapčeka Samka /toto sa chceli rozprávať a niektorí aj modliť/ a množstvo detí /okolo 60/, ktoré nás spoznali a poniektorí sa aj pozdravia, keď nás zbadajú v meste MICHALOVCE.

vaša sestra Henrieta

Pastorálna starostlivosť o deti Recenzia – 1. časť

Publikácia Pastorálna starostlivosť o deti pojednáva nie len o potrebe rozvíjania pastorálneho vzťahu medzi kazateľmi, kaplánmi, či inými pastorálnymi poradcami a deťmi, resp. dospievajúcimi, ale zároveň poskytuje návod, ako predísť obavám, ktoré často na človeka prichádzajú, keď sa má stretnúť s vážne chorým dieťaťom. Autor poskytuje čitateľovi cenné rady, ako sa dá s chorým dieťaťom hovoriť o vážnych témach hravým spôsobom, čo je deťom najbližšie. Publikácia je plná praktických rád, ktoré autor čerpá zo svojich vlastných skúseností, z toho, čo sa sám od detí a mládeže naučil v zbore, na mládeži, ale aj v nemocniciach, kedy mu hovorili o tom, čo pre ne znamená Boh a spoločenstvo veriacich (s. xi). Autor je ordinovaným kňazom episkopálnej cirkvi a zároveň zakladateľom programu pastorálnej starostlivosti v Detskej nemocnici v Akrone, v štáte Ohio. Ako sám hovorí, snaží sa vyvážené hovoriť o praktických otázkach, ale zároveň poskytnúť aj teologickú reflexiu. Myslím, že tento svoj cieľ majstrovsky zvládol a poskytol tak čitateľovi nie len praktické rady, ale aj návod, ako sa zamýšľať nad hlbokými teologickými otázkami, na ktoré si pri práci s deťmi potrebujeme odpovedať.

V prvej kapitole sa autor zaoberá otázkou podstaty pastorálnej starostlivosti o deti. Najskôr objasňuje svoj postoj, že pastorálnym poradcom nemusí byť len ordinovaný kňaz, či farár, ale aj iný veriaci, ktorý dokáže sprostredkovať Božiu lásku a pomôcť deťom túto lásku prežiť. Spomína niekoľko definícií pastorálnej starostlivosti od rôznych autorov, ktoré „ako jednotlivé plochy drahokamu odzrkadľujú rôzne aspekty pastorálnej starostlivosti” (s. 3). Sám tieto definície zhŕňa do vlastnej, ktorá sa zameriava najmä na vzťah. Pastorálna starostlivosť predstavuje „formovanie vzťahu s osobami rôzneho veku, ktorý komunikuje (slovami aj bez slov) a sprostredkuje poznanie seba ako Božieho dieťaťa, aby všetci smeli prežiť svoje životné skúsenosti a pochopiť ich z hľadiska svojej viery.” (s. 5).

Pri poskytovaní pastorálnej starostlivosti deťom je potrebné si uvedomiť, že dieťa sa najlepšie uvoľní pri hre, a preto by mal poradca mať v taške papiere a farbičky, či fixky, nejakú bábku alebo plyšové zvieratko, alebo iné pomôcky, ktoré môže použiť na zámerné navodenie rozhovoru o tom, čo dieťa prežíva. Zaujímavý je názor autora, že je veľmi vhodné, aby v tíme poradcov, ktorí navštevujú choré deti boli dorastenci. V závere kapitoly sa autor venuje poskytovaniu pastorálnej starostlivosti trom rôznym vekovým skupinám detí – batola, školák, adolescent. Zároveň podotýka, že i keď kniha pojednáva o starostlivosti o deti, pastorálny poradca nesmie zabúdať na to, že je potrebné sa venovať celej rodine.

(pokračovanie nabudúce)

Grossoehme, Daniel H. The Pastoral Care of Children
Lenka Procházková

Kto som, že na mňa pamätáš?

Pred niekoľkými rokmi (myslím, že v roku 2006) sme robili letný tábor v Šintave s pomocou Marka Brunera a ľudí z USA, z New Yorku. Po skončení tábora deti prišli do nášho zboru a po skupinách prezentovali s pomocou amerických vedúcich nejaký biblický verš alebo pieseň, samozrejme v angličtine. Jedna skupina „spievala” (ak sa to tak dá nazvať) peknú pieseň, ktorej refrén bol: I am a friend of God (Som priateľom Božím). Viac som nerozumela a ani som si nezapamätala. Pieseň sa mi veľmi páčila. Pred pár dňami som zapla malej neterke jedno CD a aká som bola prekvapená, keď na ňom bola táto pieseň. Nerozumela som, čo spievajú na začiatku, vo verši, tak som si vybrala obálku, kde bol takýto text:

Kto som ja, že TY na mňa pamätáš a dbáš o mňa,
že ma počuješ, keď k Tebe volám?

Je to pravda, že Ty na mňa myslíš.

Aká úžasná (prekvapujúca, vynikajúca, udivujúca) je Tvoja láska.

A v refréne sa spieva: Som priateľom Božím...On ma nazýva priateľom. Veľmi ma dojali tieto slová. Spomenula som si, že Yvonna z New Yorku, ktorá s deťmi spievala po tábore u nás túto pieseň, mi tento rok v januári napísala email: *Chceme sa za teba a za Miriam modliť. Čo potrebujete?* Krátko na to u nás kázal jeden brat a povedal okrem iného aj toto: „Aj keď si myslíš, že sa nikto o teba nezaujíma a si sám, Boh môže na druhej strane zemegule oslovit' niekoho, kto sa bude za teba modliť.”

Nie je Božia láska prekvapujúca a úžasná? Kto som, že na mňa pamätá?

Milena Belková

Ó, najdrahší Ježiš,
väťe dieťa,
ustel' si postel' mäkkú, čistú,
v mojom srdci,
urob' si z neho kamaráku
woju tichú.
Martin Luther

Božie „Áno“

Vdruhej polovici tohto roka, sme dvaja mladí ľudia zo Slovenska (Pali Absolon a Pali Makovínyi) dostali možnosť zúčastniť sa mládežníckej misijnej konferencie v Južnej Kórey. Bolo to ako veľké dobrodružstvo, keďže sme toho veľa nevedeli o Kórey, tak to bola skvelá nová výzva, ako spoznať aj druhú ázijskú stranu sveta. Hlavným cieľom našej cesty ale bola mládežnícka konferencia ICYC 09, ktorá sa konala v centre zvanom „Vision land“, patriace najväčšiemu metodistickému zboru v Južnej Kórei Kwanglim uprostred lesov asi hodinu cesty od Seoulu. Pozvanie okrem nás dostalo ďalších viac než 400 mladých ľudí zo 42 krajín sveta. Z toho polovica z nich bola kórejčanov, ostatní boli napr. mexičania, juhoafričania alias vuvuzelania ☺, singapurčania, estónci a mnohé iné národy. O niektorých som takmer predtým ani nepočul ☺. Konferencia bola veľmi dynamic-kou záležitosťou. Kombinácia horľiacich mladých ľudí, živého Božieho slova v spojení s vanutím Svätého Ducha. Každý deň bol veľmi silným zážitkom. Dni boli nabité programom. Dopoldňajšie zhromaždenia sa viedli pod taktovkou rôznych kontinentov, takže každé dopoludnie slúžili mladí z rôznych častí sveta a svetadielov. Seminára a skupinky boli vedené v znamení misie, keďže sa jednalo o misijnú konferenciu, ktorá niesla misijný názov „God's Yes“ prekl. (Božie áno) s významom, Ježiš Kristus je Božie áno pre tento svet“. Okrem každým obľúbená siesta v podobe voľnočasových aktivít (veľký bazén, futbalové a basketbalové ihriská, vodný slajd) nás každý večer čakalo večerné zhromaždenie, kde slúžili napr. biskup Sundo Kim z Kórei, Sunday z Afriky, Eddie Fox z USA. Hlavne na večerných stretnutiach bolo silno cítiť vanutie Ducha Svätého. Mohli sme prežívať mocné Božie dotyky, a aj to, ako mnohých mladých ľudí Boží Duch viedol k pokániu a k dôležitým životným rozhodnutiam.

Osobne pre mňa konferencia bola veľmi silným duchovným zážitkom. Predčila všetky moje očakávania. Nie len skvelým organizačným zabezpečením a výbornými vedľajšími voľno časovými aktivitami, ale predovšetkým duchovnou úrovňou a Božím pôsobením. Mnohé seminára motivovali k tomu, aby sme boli

skutočne soľou zeme a svetlom sveta v našom okolí a v našej spoločnosti. Ranné stretnutia mali veľmi „povzbudivý“ charakter predovšetkým vďaka svedectvám mládežníkov z rôznych častí sveta, ako Boh koná v ich národe v mladej generácii. Večerné bohoslužby boli naplnené mocnou prítomnosťou Ducha Svätého. Boli to večery mnohých výziev ku skutočnému nasledovaniu Pána Ježiša Krista. Boli to večery, keď sme robili mnohé osobné, duchovné rozhodnutia, ale taktiež prijali naplnenie Duchom Božím. Jedným zo silných zážitkov bola i návšteva najväčšieho metodistického zboru Kwanglim v Soule s členskou základňou 125 000 členov. Z konferencie si odnášam hlavne povzbudenie do života s Bohom, ktoré som osobne veľmi potreboval. Je skutočne úžasné vidieť, ako Boh koná v našej cirkvi po celom svete, o to viac, keď som mohol spoznať rôznych veriacich z rôznych kultúr, ktorí i napriek rozdielnosti, ktoré vďaka svojmu pozadiu majú, milujú toho istého Krista, ktorý sa stal i pre ich život, ako aj môj „Božím áno“.

Následne sme spolu s Palim Makovínyim strávili niekoľko dní v okolí Soulu. Spolu sme navštívili historické paláce a strávili skvelý čas s miestnymi ľuďmi. Navštívili sme aj zbor, z ktorého pochádza misionárka z Prahy, Kim Grace, ktorej prostredníctvom tohto článku chcem veľmi poďakovať za naplánovanie našej cesty. Veľkým zážitkom bola návšteva modlitebnej hory zboru YOIDO (zakladateľ Dávid Yonghi Cho) a samotných bohoslužieb v tomto zbore. Kultúra, ale aj starostlivosť ma osobne veľmi oslovila. Som Bohu vďačný a taktiež všetkým ľuďom, ktorí nám pomohli sa zúčastniť tejto akcie. Bola to výnimočná skúsenosť.

Pali Absolon

Každý niekoho potrebuje

Aj veľký apoštol Pavol potreboval iných. Keď bol chorý, potreboval doktora Lukáša. Keď bol vo väzení, potreboval Títa. Na svojich cestách potreboval Silasa. Pre svoju budúcnosť potreboval Timoteja. Nakoľko dôležití sú tí druhí: Viac, než si myslíš. Kohút bez sliepky rovná sa – žiadne kuriatka. Na čo je dobrá továrňa na kladivá bez továrne na klince? Paderewského talent by vyšiel naprázdno, ak by neprišiel ladič klavíra. Chirurg potrebuje vodiča sanitky. Rogers potreboval Hammersteina – a aj ty potrebuješ ľudí! Druhou stranou mince je – niekto potrebuje aj teba.

Mladí potrebujú tvoju skúsenosť a starí tvoju starostlivosť. Menej múdri potrebujú tvoju múdrosť a trpiaci tvoje milosrdenstvo. Vždy, keď odmietneš poskytnúť to, čo ti Boh dal, iní trpia a ty sa umenšíš. Keď sa obzriem späť na svoj život, vidím, ako som sa na každej križovatke či míľniku spojil s konkrétnymi ľuďmi. Väčšinu z nich svet nikdy nespozná, ale pre mňa sú absolútne dôležití. Každý mi pomohol odstrániť prekážku, naplniť úlohu, či dosiahnuť cieľ. Bez nich by som dnes nebol tam, kde som. A čo ty?

Boh je všemohúci, vševediaci a postačujúci. To ešte dodáva význam tomu že používa ľudí, ako sme my. Jeho plán je takmer bez výnimky spoločným úsilím. Všetci máme pracovať pre neho a v tomto procese mať radi jeden druhého.

Bob Gass, uverejnené s povolením z Nahlasu

STARÝ BOJOVNÍK

Jednému starému Kristovmu služobníkovi Whitefield raz povedal: „Nie ste už unavení a netúžite po odpočinku v nebi?“ „Vôbec nie“, - znela odpoveď. Whitefield bol prekvapený a opýtal sa: „A prečo nie?“

„Milý braček“, povedal starý bojovník, „keď pošlete svojho služobníka na pole, aby vykonal určitú prácu a sľúbite mu, že mu večer poskytnete odpočinok a občerstvenie – čo by ste mu povedal, keby ste ho počas dňa našiel záhaľčivého a nespokojného a počul ho, ako šomre: „Kedy už bude večer?“ Nevyzval by ste ho, aby prácu dokončil a potom si išiel užívať sľúbený odpočinok? Tak isto požaduje Boh od vás a odomňa, aby sme využili deň k práci, namiesto toho, aby sme stále očakávali večerný odpočinok.“

V. D. Schneeberger, Lid zvaný metodist

Skúsenosť z Velletri

Toto leto sa v talianskom mestečku Velletri neďaleko Ríma konala Európska konferencia metodistickej cirkvi pre laických pracovníkov, ktorej sa mali možnosť zúčastniť traja členovia nášho zboru (Roman Bassano, môj brat Jakub Jenčo a ja). V poradí 12. konferencia trvala 7 dní (31. júl - 6 august 2010) a jej hlavná téma mala názov: Päť praktík rastúcich zborov. Týchto 5 praktík zahŕňala radikálna pohostinnosť, vášnivé bohoslužby, cieľavedomý rozvoj viery, riskantná misia a nakoniec výnimočná štedrosť. Každý deň bol venovaný práve jednej z týchto tém. Deň sme začínali spoločným modlitebným stíšením a po raňajkách nasledovalo štúdium biblie vedené biskupmi (Alsted a Schnasse) a prednášky týkajúce sa najmä Talianska. Svoje názory sme mohli vyjadriť v skupinkách, do ktorých sme boli rozdelení, až kým nezazvonil zvonec, čo bol tradičný a veľmi obľúbený zvuk zvolávajúci na obed.

Čas popoludní bol vyplnený workshopmi, kde sme mali možnosť maľovať, písať a dokonca aj tancovať. Po večeri nasledoval program spojený so spevom, modlitbami a „výletmi“ do 4 vybraných krajín. Tie sa nám snažili priblížiť ich situáciu v krajine a predstaviť ich vízie a plány v zboroch. Každý večer bol zakončený tak, ako aj začal a to modlitbou. Jeden deň bol venovaný exkurzii v Ríme, ktorý nás všetkých úplne očaril. Ale čo nás fascinovalo viac bola skutočnosť, že hoci sa ECM zdá byť menšou ako malou, má zbory roztrúsené všade po Európe a tie zbory majú nápady a vízie do budúcnosti.

Klára Jenčová, Jenkovce

V dňoch 31. júla až 6. augusta 2010 sme sa s Klárou Jenčovou a Jakubom Jenčom z nášho zboru v Jenkovciach zúčastnili na konferencii pre laických pracovníkov vo Velletri v Taliansku. Zúčastnili sa tam zástupcovia zborov zo 16 krajín v počte asi 50 ľudí. Témou bola organizácia, služba a práca v rastúcich zboroch. Nedelňé zhromaždenie bolo v zbere San Sebastian, malom meste asi 70 km od Velletri. Bohoslužbu viedol farár M. Aquilante a mala klasický priebeh s hudobnou vsuvkou, v ktorej sa zapojila aj Klára Jenčová hrou na flautu.

Po obede už začal pravidelný program. Na úvod brat Biskup R. Schnasse predstavil knihu „Päť praktík rastúcich zborov“, v ďalších dňoch do obedu sa už v prednáškach preberali jednotlivé kapitoly tejto knihy.

V utorok ráno mal slovo brat S. Nitti o histórii Waldenskej cirkvi a v štvrtok brat P. Naso o práci s emigrantmi, čo je v Taliansku podobný problém, ako v našej oblasti s Rómami.

Večerné programy boli zamerané na prezentácie cirkvi v jednotlivých štátoch s hudobnými a tanečnými vložkami. Výsledky práce ostatných workshopov boli tiež vystavené, a to aj maľby Jakuba Jenča.

Pre Jenčových to bola prvá metodistická konferencia a podľa ich reakcií to bol veľký prínos do ich života. Predovšetkým oceňovali neformálnosť a priateľskú atmosféru tohto medzinárodného stretnutia, kde sa nepozeralo ani na vekové rozdiely. A pre mňa načerpanie nových skúseností, ktoré, ako verím, bude možné niekedy v budúcnosti zúročiť i v našom zbere.

Roman Bassano, redakčne krátené

Boh nám dal ruky

Stanová misia v Košiciach bola od piatku 6. do nedeľe 8. augusta. Doobeda a poobede bol detský program – hry, rozhovory, biblické posolstvo. Večerný program bol pre dospelých, ale chodili väčšinou deti. V nedeľu doobeda sme spolu trávili čas na Službách Božích v stane, poobede sme mali športové hry a deň sme uzavreli večerným programom.

Zohnať pomocníkov v čase Campfestu nebolo vôbec jednoduché. A tak sme sa dlho, dlho predtým modlili a Pán požehnal úžasných ľudí z celého Slovenska. Všetkým veľmi ďakujeme za pomoc, trpezlivosť a ochotu slúžiť v bojových podmienkach. Na stanovú misiu nám prišli pomôcť aj bratia z partnerského zboru v Divine Street.

„Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať.“
Marek 11,24

A my sme sa modlili a dostali v hojnosti všetko, za čo sme sa modlili s vierou.

M. Škrivánková

Radost' v Slavkovciach

Letná škola sa konala od 9. – 13. augusta v Slavkovciach. Veľmi sme všetci boli natešení, že sa mohlo niečo také u nás pre deti konať. Hlavne tiež z toho, že sme mali návštevu z Bratislavy: Braňa, Vierku, Martínu a nášho superintendenta Roba. Tá pestrosť príbehov, hier, ručných prác každého potešila. Najväčšia radosť bola zo ZOO v Košiciach. Za finančnú pomoc ďakujeme bratislavčanom.

Jarmila Nagypová

Pekná spolupráca s Američanmi

V zborových priestoroch ECM Tmava sa 12. -16. 7. konal denný anglický konverzačný tábor. Aj napriek jazykovej a kultúrnej bariére si pochvaľujem spoluprácu medzi kresťanmi zo Slovenska a kresťanmi z nášho partnerského zboru Keller, Texas. Kladne hodnotím angažovanosť našich mládežníkov a celkovo všetkých dobrovoľníkov zo zboru alebo aj z iných zborov. Teším sa, že mohlo byť zvestované evanjelium cca 25 deťom. Prinieslo to aj nejaké ovocie, napr. jeden účastník následne začal navštevovať mládež. Myslím, že to bola kvalitná a požehnaná akcia a po odstránení viacerých chýb môže byť tento tábor na budúci rok ešte kvalitnejší.

Štefan Rendoš

Milé deti,

prázdniny dávno skončili, ale fotky a kresby sú ešte spomienkou na ne. V auguste sme mali v Sereďi 4 prázdninové pikniky.

Čo sme na ich robili?

- Čítali príbehy z Biblie o deťoch a mladých ľuďoch
- Boli to príbehy: Bohatý mládenec, Zajaté dievčatko, Tabita a Eutychos
- Trochu sme spievali
- Hrali sme veľa veľa hier vonku aj vnútri
- Vyrábali sme pozdravy do USA do partnerského zboru
- A samozrejme sme aj trochu jedli☺

Čo by ste mohli urobiť vy?

- poslať nám kresby z besiedky, z klubu alebo výletu
- poslať nám biblický príbeh alebo verš, ktorý sa Vám páči

Čakáme a tešíme sa!!!

Milena

Za obrázky ďakujeme Marekovi Zahradskému
zo Sereďi
a Noemi Mančíkovej z Bratislavy.

Zbierka pre Markovce

Začiatkom júna 2010 došlo k záplavám na východnom Slovensku, ktoré spôsobili v postihnutých oblastiach obrovské škody. Naša cirkev preto bez otáľania vyhlásila zbierku na pomoc postihnutým, nie však neadresne, ale pre obec Markovce neďaleko Michaloviec. Táto obec bola vybraná z toho dôvodu, že naša cirkev tam pred časom pôsobila v početnej rómskej komunite.

Do zbierky sa zapojila celá naša cirkev na Slovensku, zbory aj jednotlivci a bolo vyzbieraných 3 140,- €. Na svojom zasadnutí dňa 18.6.2010 ma Rada SO poverila, ako členku Rady, aby som uvedenú zbierku odovzdala starostke obce Markovce pani Bc. Valérii Elkovéj. Zbierku som odovzdala s pracovníkmi cirkvi na východnom Slovensku, s kazateľmi Jiřím Bassanom, Pavle Kocevom a Svetlanou Kómiševou-Francisti.

Stretnutie na Obecnom úrade v Markovciach sa uskutočnilo dňa 15. júla 2010 po predchádzajúcom telefonickom dohovore. Boli sme podrobne oboznámení so situáciou po rozsiahlych záplavách, ktoré postihli obec a predovšetkým rómsku osadu, ktorá leží v nízko položených časti obce. Povodeň prišla nečakane a veľmi rýchlo, preto nebolo možné sa ani pokúsiť zachrániť niečo z majetku občanov. Všetko, vrátane zariadení, domov, bolo zničené. Postihnutí boli ubytovaní v rôznych zariadeniach obce, škole, kultúrnom dome apod., kde ale dochádza k poškodzovaniu majetku obce aj zneužívaniu humanitarnej a finančnej pomoci.

Z počiatku malo vedenie obce veľké problémy so zásobovaním obyvateľov základnými prostriedkami, hygienickými aj potravinami. Neskôr sa našlo veľa občanov a firiem z celého Slovenska, ktorí prišli s hmotnou pomocou, ale pretože nebola koordinovaná, tiež vznikali problémy, niekedy až kritické a konfliktné situácie medzi postihnutými.

Finančný dar našej cirkvi pani starostku nesmierne potešil. Hneď nás oboznámila, na aký účel táto naša zbierka bude určená. V rómskej osade mala veľký problém s podlahovou krytinou v poškodených obydliach, pretože každá rodina „musí“ dostať rovnaký druh. A na to, samozrejme, nemala dostatok finančných prostriedkov. Vďaka našej zbierke tento svoj plán bude môcť uskutočniť, dúfajme bez veľkých problémov.

Chcela by som poďakovať všetkým darcom, pretože takáto adresná pomoc je nie len hmotnou pomocou postihnutým, ale aj svedectvom, nie len o našej cirkvi, ale hlavne o Božej láske, ktorú sme poznali a ktorá nás vedie k obetavosti.

Zdena Bassanová

Na Markovce prispeli:

ZBORY	JEDNOTLIVCI
Ba-Petržalka 1920,-	Polák Pavel, BA
Jenkovce 190,-	Holešová Bohuvěra, BA
Partizánske 42,-	Kukučka Jaroslav, Belfast
Trnava 452,-	
Michalovce 52,-	
BA-mesto 360,-	
Piest'any 41,- (po uzávierke)	

Spolu zbory aj jednotlivci

3177,-

Z južného Konga

Pišem tieto riadky na svojej ceste po juhu Konga. Všade, kde prichádzam, srdečne ma vítajú: „Po prvý raz prichádza k nám biskup zo Švajčiarska!“, „Dlho sme čakali na Vašu návštevu“. Moji hostitelia začínajú rozprávať o mnohých dobrých spojeniach, ktoré vznikli prostredníctvom misionárov a misionárov. Pýtajú sa ma, ako sa im voďí po rokoch a desaťročiach spoločne prežitých.

Tak prinášam, teraz svoju vďaku všetkým metodistkám a metodistom vo Švajčiarsku, ktorí prácu v Kongu prostredníctvom nášho projektu „conexio“ tak vytrvale podporovali. Peniaze, ktoré vo Švajčiarsku zhromažďujeme, či pre ľudí alebo na projekty, sú dobre vložené: prinášajú veľký výnos: dvadsaťnásobný a stonásobný!

V Kongu ECM všade silno rastie. Pri jednom rozhovore sme sa pýtali konžských metodistov, ako si to vysvetľujú. Popri otvorenosti obyvateľov pre evanjelium poukázali predovšetkým na úzke spojenie evanjelizácie a služby pre obyvateľov. Jednotliví členovia dosvedčujú svoju vieru voči svojim spoluobčanom. K tomu sa však radí aj služba cez cirkevné inštitúcie v oblasti vzdelávania a zdravia. Od začiatku budovali metodisti všade v krajine nielen kostoly, ale aj školy a na mnohých miestach strediská lekárskej pomoci alebo priamo nemocnice. K tomu aj aktívne úsilie pre zmierenie a pokoj po vojenských vysporiadaniach nedávnej minulosti. Tak cítia ľudia i vo vzdialenejších obciach, že sa ECM o nich zaujíma a chce vonkoncom pomôcť.

Návšteva ma obohatila a som vďačný za nasadenie a solidaritu, čo podstúpila ECM vo Švajčiarsku a Francúzsku pre ľudí v Kongu. Všetci sa ma pýtali: „Kedy opäť prídete? A prosíme, zostaňte potom u nás trochu dlhšie.“

Biskup Patrick Strieff

Kalendár ciest biskupa v októbri:

- 14.-17. Výročná konferencia Srbska a Macedónie v Macedónsku;
- 19.-22. Severná Afrika, Tunis;
- 23.-24. Návštevy zborov v Paríži;
- 26. – 30. Seminár žien Centrálnej konferencie v oblasti Baselu;
- 27. Stretnutie farárov v Adelbodene;
- od 31. Biskupská rada v Paname

z nemč. preložila M. Záleská

Kalendár akcií

15. - 17. 10. 2010 Stretnutie stanovákov, ECM - Sered' Duchovné spoločenstvo so svedectvami, piesňami prebudenia a Božím slovom. Program a prihlášky na www.sered.umc.sk

- 3. 12. 2010 Zasadnutie Rady SO ECM
- 8. - 9. 4. 2011 Oblastná (pracovná) konferencia ECM

PRIPRAVUJE SA V ROKU 2012

- 1. - 5. 8. 2012 Európsky metodistický festival, Krakow

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ